

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 898/2015
05.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића, Гордане Ајншпилер-Поповић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца А.Ј. из С., кога заступа пуномоћник С.А.Н., адвокат из С., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 125/15 од 28.01.2015.године, у седници већа одржаној дана 05.11.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 125/15 од 28.01.2015.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 689/13 од 21.10.2014.године, тужбени захтев је делимично усвојен, те је обавезана тужена да тужиоцу на име јубиларне награде исплати новчани износ од 17.700,00 динара са законском затезном каматом од 16.02.2009.године. Тужбени захтев тужиоца ради исплате јубиларне награде преко досуђеног износа, а до траженог износа од 61.571,74 динара са законском затезном каматом од 16.02.2009.године је одбијен. Тужба према туженој Влади Републике Србије је одбачена. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 8.471,40 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Преко досуђеног износа захтев за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је побијаном пресудом Гж1 бр. 125/15 од 28.01.2015.године одбио жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду Основног суда у Суботици П1 бр. 689/13 од 21.10.2014.године у побијаном одбијајућем и побијаном усвајајућем делу.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је изјавила тужена због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавила на основу члана 404. став 1. ЗПП, јер

сматра целисходним да Врховни касациони суд размотри правна питања од општег интереса и то да ли је пре покретања парнице за исплату јубиларне награде обавезно вођење поступка заштите права из рада пред органима послодавца.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући у смислу наведене законске одредбе, Врховни касациони суд је оценио да посебна ревизија тужене није дозвољена, јер у конкретном случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а ни не указује се на потребу уједначавања судске праксе, јер се не наводе друге одлуке у истој чињеничној и правној ситуацији у којима је другачије одлучено.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужене и применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и одлучио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 08.11.2013.године са захтевом за исплату јубиларне награде у износу од 58.458,24 динара. Поднеском од 09.04.2014.године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 61.571,74 динара, од чега је тужбени захтев усвојен за износ од 17.700,00 динара, што представља вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, а који износ представља динарску противвредност 153,29 евра, што је испод законом прописаног ревизијског цензуса, од преко 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, због чега ревизија тужене није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужене као недозвољену.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**